

цѣ те си, ѿ благословіи Б҃га, ѿ рече:

29 Сегѧ ѡпѣшашѧ раба твоего, Владыко, по твоѧ та дѣла, съ мирѧ:

30 Защо то ѡчи те ми видѣха спасеніе то ти.

31 Коѣто си приготвилѧ предѧ лицѣ то на сички те людїе:

32 Свѣтъ за просвѣщеніе на-ѣзыцы те, ѿ слава на-твоѧ те людїе Ісраїла.

33 И чѣдѣхасе Іѡсифъ ѿ майка мѧ на тѣла (работы) цю се дѣлаха за него.

34 И благословіи ги Сѹме-ѡнъ, ѿ рече на Марїа майка мѧ: ѣто, тѡа лежи за паднѣвѧнѣ ѿ за ставѧнѣ на мнозина во Ісраїла, ѿ въ знаменіе пререковѧтелно:

35 (И на тебе сама та са-бла ще пронїже дѣшѧ та ти): за да се ѡкрыатѧ ѡ много сердца помышленїѧ та.

36 И бѣше ѿ Анна пророчица та, дщѣрка та Фанви-лева, ѡ колѣно то Асїрово: ѿ ѡна прекарѧла въ много годины, коѧто бѣше живѣѧла съ мужъ седмь годины ѡ дѣвство то си:

37 И тѣѧ бѣше вдовица ѡко-лѡ ѡсмдесѣ ѿ чѣтыри годины, коѧто никога не си ѡиваше ѡ цѣрква та, но съ постъ ѿ съ молитва слѣжеше на Б҃га дѣнь ѿ нощь.

38 И ѡна като дойдѣ въ

ѡный чѧсъ, ѿповѣдѣваше на Г҃ѧ, ѿ говореше за него на сички те ѡнїѧ, коїто чѧкаха ѿзбавленіе то во Іерусалимъ.

39 И като се свѣршиха сички те (работы) по законѧ господню, вжрнѧхасе въ Галилѣѧ, въ градѣтъ своѧ Назарѣтъ.

40 Я ѡтроче то растѣше, ѿ наѧкнѣваше въ дѣхатѧ, ѿ ѿпжѧнѣваше съ премѣдрость: ѿ благодѧтъ Бжїѧ бѣше на него.

41 И хѡдѣха родїтели те мѧ ката годїна во Іерусалимъ въ праздникѧтъ на-пѧсха та.

42 И когѧто бѣдѣ на дванадесѧть годины, ѿскачїхасе во Іерусалимъ по ѡбѣчаю на-праздникѧтъ:

43 И като свѣршиха дни те, когѧто се вѣршаха ѡнї, ѡстанѧ ѡтроко Іисъсъ во Іерусалимъ, ѧ Іѡсифъ ѿ майка мѧ не разѡмѣха това.

44 И понѣже мыслѣха да ѣ по междѡ дрѣжина та, заминаха ѣдинъ дѣнь пѧтъ: ѿ трѧсѣха го въ роднины те ѿ въ познѧнницы те.

45 И като го не намерїха, вжрнѧхасе во Іерусалимъ да го трѧсѧтъ.

46 И по трї дни послѣ найдѡха го въ цѣрква та, че седѣше по междѡ оучители те, ѿ слѣшаше ги, ѿ попытѣваше ги.